अथ तृतीयोऽनुवाकः ।

(१) द्वितीये स्वयमाहृतोपधानमुक्तं । तृतीये निष्पन्नाया-श्चितेरध्वर्योरुपस्थानमुच्यते। कल्पः। उपस्थानेनोपतिष्ठते। त्वमेव त्वां वेत्थ योऽसि सोऽसि इति। पाठस्तु। "त्वमेव त्वां वेत्थ योऽसि सोऽसि। त्वमेव त्वामचैषीः। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावाꣳश्चासि भूयाꣳश्चास्यग्ने। यत्ते अग्ने न्यूनं यदुतेति रिक्तम्। आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चिति-मापूरयन्तु। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावाꣳश्चासि भू-याꣳश्चास्यग्ने। मा ते अग्ने चयेन मातिचयेनायुरावृक्षि॥ सर्व्वेषां ज्योतिषां ज्योतिर्यदादावुदेति। तपसो जातमनिभृष्ट-मोजः। तत्ते ज्योतिरिष्टके। तेन मे तप। तेन मे ज्वल। तेन मे दीदिहि। यावद्देवाः। यावदसाति सूर्य्यः। यावदु-तापि ब्रह्म" इति। हे चितिरूप 'अग्ने', 'त्वमेव', 'त्वां वेत्थ' त्वदीयं निजस्वरूपं वेत्सि नत्वन्यः कश्चित् तव रहस्यं ज्ञातुं क्षमते। अतस्त्व दृष्ट्या 'योऽसि' यादृशसामर्थ्यवानसि, 'सोऽसि' परमार्थतस्तथाविध एवासि वयन्तु स्वातन्त्र्येण त्वदीयं महि-मानमियत्तया परिच्छेत्तुं न शक्नुमः। किञ्च 'त्वमेव त्वाम-चैषीः' त्वदीयं चयनमपि यथाशास्त्रं त्वमेव कृतवानसि न तु वयं शक्नुमः। अतस्त्वमिष्टकाभिः 'चितः', अपि 'असि', तासा-मिष्टकानां मन्त्रयुक्तत्वात् सम्यक् चितोऽपि 'असि', हे 'अग्ने', वाह्यदृष्ट्या 'एतावान्' रथचक्रमात्रपरिमितः 'असि', शास्त्र-दृष्ट्या तु 'भूयान्' अत्यन्ताधिकोऽपि 'असि', हे 'अग्ने,'